

Klasgenoten: Marion en Henk

Marion Borsboom-van Eeuwijk

Henk Boesveld

Voordat ze de cursus greenkeeper volgden, was Marion al greenkeeper op Golfclub Zeewolde. Ze volgden de allereerste cursus die Has Kennistransfer op de Groene Welle in Zwolle organiseerde. Dat was in seizoen 2002/2003. Marion Borsboom-van Eeuwijk (49) werkt alweer tien jaar parttime als greenkeeper en nog steeds op de Lage Vuursche. Henk Boesveld (53) werkt, zoals hij zelf zegt, zeven dagen per week op de golfbaan in Zeewolde, waar hij in 2001 begon.

Wat herinner jij je nog van je klasgenoot?

Ik herinner me Henk als een vrolijke vent, die open stond voor discussie. Dat gaf gelijk een klik. Dat gold ook voor zijn dochter Lieneke, die later de greenkeepercursus volgde. Af en toe komen we elkaar nog wel eens tegen.

Dat Marion een rustige vrouw was. Marion hield van paardensport en reed zelf ook paard. Ik heb springpaarden en dat zorgde gelijk voor een extra band. Lieneke werd greenkeeper op de Hilversumsche; een zoon gaat de opleiding greenkeeper ook nog doen.

Hoe ben je in dit vak gerold?

Ik zocht een parttime baan die ik wilde combineren met het ouderschap en mijn hobby: paarden. Ik was erg uitgekeken op parttime binnenbaantjes waarvoor ik als vwo-er in aanmerking kwam. Ik kwam niet uit de groene sector, maar de taakomschrijving van een greenkeeper in een advertentie sprak me aan. Nadat ik ervaring had opgedaan mocht ik de ook de opleiding volgen.

Heel simpel: toen door de mkz-crisis mijn baan als melkcontroleur ophield, heb ik gereageerd op een advertentie. Voordat ik melkcontroleur was, werkte ik bij de Rijksdienst IJsselmeerpolders. Ik plantte onder meer boompjes in de polder en die mag ik nu zelf op de golfbaan van Zeewolde onderhouden. Komt mijn bosbouwopleiding me dus toch nog van pas!

Zou je meer of minder willen gaan werken?

Ik werk parttime en dat wil ik graag zo laten. Onze kinderen zijn nu volwassen, maar ik kan nu lekker veel tijd in de paarden steken, die ik ergens in een paardenpension heb ondergebracht.

Dat zou mij niets lijken. Ik zou veel te veel missen van wat er allemaal gebeurt op de baan, ik moet alles overal van weten. Ze hebben me op de golfbaan niet voor niets de bijnaam 'Shadow Head' gegeven.

Zou je wel eens van soort golfbaan willen wisselen?

Nee: Ik zou simpelweg het feit dat ik maar twintig minuten fietsen van mijn werk woon, en veel tijd heb voor mijn hobby, nooit willen opofferen aan een ander type golfbaan.

Nee. Nooit. Geef mij onze poldergolfbaan maar. De rust hier, lekker geen drukke wegen, en de grote variatie die we hier hebben in loofbomen spreken me bijzonder aan.

Wat zijn jouw mooiste momenten op de golfbaan?

's ochtends vroeg op de baan, als er nog helemaal geen mensen rondlopen en de natuur tot leven komt.

De vroege ochtend. Ik geniet van rust, dauw en sporen van dieren, als vossen, damherten en reeën. Het is perfect een wegschietende vos te zien!

Hoe laat sta je op dan?

We werken natuurlijk altijd zo'n beetje met het licht mee. En al staan mijn paarden in een pension: ook ik sta in het zomerseizoen om 04.45 uur op.

In het hoogseizoen om 04.45. Ik verzorg altijd eerst mijn drie springpaarden en reis altijd uit Zeewolde met auto en paardentrailer naar mijn baan. Na mijn werk train ik altijd.

Kun je een leuke grote klus noemen, waarbij je mocht samenwerken?

Meestal zetten ze me niet in bij grote gezamenlijke klussen, ik ben er 's mid-dag immers nooit. En omdat ik parttimer ben, schakelen ze me meestal 's ochtends in voor maaiwerk.

Afgelopen winter hebben we een groep damherten bevrijd. De dieren hadden zich met hun gewei vastgelopen in de netten van de driving range.